

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เพื่อเปรียบเทียบความเข้าใจภาษาไทยก่อนและหลังการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ โดยใช้รูปแบบการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบสตอรีไลน์ของนักเรียนชั้นปฐมวัย ปีที่ 2 ผู้วิจัยได้เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัยโดยมีรายละเอียดดังนี้

ตอนที่ 1 คุณสมบัติของเครื่องมือในการวิจัย

1.1 ประสิทธิภาพของรูปแบบการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบสตอรีไลน์

เงื่อนไขเวลา	ค่าร้อยละของคะแนน
ระหว่างเรียน	85.44
หลังการเรียน	83.48

1.2 คุณสมบัติของแบบทดสอบความเข้าใจภาษาไทย

1.2.1 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC)

จากการสร้างแบบสอบถามความเข้าใจภาษาไทยของนักเรียนระดับชั้นปฐมวัย ปีที่ 2 ทั้งหมดจำนวน 50 ข้อ ผู้วิจัยได้นำแบบทดสอบดังกล่าวไปตรวจสอบความสอดคล้องเชิงเนื้อหา (IOC) ผลการตรวจสอบปรากฏว่าได้ข้อสอบที่มีความสอดคล้องเชิงเนื้อหา (IOC) จำนวน 25 ข้อ

1.2.1 ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบความเข้าใจภาษาไทย

จากการนำแบบทดสอบความเข้าใจภาษาไทยของนักเรียนระดับชั้นปฐมวัย ปีที่ 2 ไปหาค่าความเชื่อมั่น ผลปรากฏว่าแบบทดสอบมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ เท่ากับ 0.80

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูล

2.1 การเปรียบเทียบผลการพัฒนาความเข้าใจภาษาไทยของนักเรียนระดับชั้น ปฐมวัย ปีที่ 2 โรงเรียนศาลเจ้า (หัวนุกุลวิทยา) ก่อนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ โดยใช้รูปแบบการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบสตอรีไลน์กับก่อนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ โดยใช้รูปแบบการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบปกติ

จากการเปรียบเทียบผลการพัฒนาความเข้าใจภาษาไทยของนักเรียนชั้นปฐมวัย ปีที่ 2 โรงเรียนศาลเจ้า (หัวนุกุลวิทยา) ก่อนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ โดยใช้รูปแบบการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบสตอรีไลน์กับก่อนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ โดยใช้รูปแบบการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบปกติ ใช้การวิเคราะห์ด้วยสถิติ t - test แบบ Independent ผลการวิเคราะห์ปรากฏดังตารางที่ 4.1

ตารางที่ 4.1 การเปรียบเทียบผลการพัฒนาความเข้าใจภาษาไทยของนักเรียนระดับชั้นปฐมวัยปีที่ 2 ก่อนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ โดยใช้รูปแบบการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบสตอรีไลน์กับก่อนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ โดยใช้รูปแบบการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบปกติ

รูปแบบการจัดประสบการณ์การเรียนรู้	N	\bar{X}	S.D.	t	p
การจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบสตอรีไลน์	34	14.97	4.23	-0.710	.480
การจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบปกติ	34	14.32	3.21		

จากตารางที่ 4.1 แสดงว่าผลการพัฒนาความเข้าใจภาษาไทยของนักเรียนชั้นปฐมวัย ปีที่ 2 ก่อนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ โดยใช้รูปแบบการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบสตอรีไลน์กับก่อนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ โดยใช้รูปแบบการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบปกติ ไม่แตกต่างกัน

2.2 การเปรียบเทียบผลการพัฒนาความเข้าใจภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนศาลเจ้า (หัวนุกุลวิทยา) ก่อนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้และหลังการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ โดยใช้รูปแบบการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบสตอรี่ไลน์

การเปรียบเทียบผลการพัฒนาความเข้าใจภาษาไทยของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนศาลเจ้า (หัวนุกุลวิทยา) ก่อนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้และหลังการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ โดยใช้รูปแบบการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบสตอรี่ไลน์ใช้การวิเคราะห์ด้วยสถิติ t – test แบบ Independent ผลการวิเคราะห์ปรากฏดังตารางที่ 4.2

ตารางที่ 4.2 การเปรียบเทียบผลการพัฒนาความเข้าใจภาษาไทยของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนศาลเจ้า (หัวนุกุลวิทยา) ก่อนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้และหลังการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ โดยใช้รูปแบบการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบสตอรี่ไลน์

เงื่อนไขเวลา	N	\bar{X}	S.D.	t	p
ก่อนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้	34	14.97	4.23	-8.919*	.000
หลังการจัดประสบการณ์การเรียนรู้	34	20.76	3.42		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.2 แสดงว่าผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบผลการพัฒนาความเข้าใจภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนศาลเจ้า (หัวนุกุลวิทยา) ก่อนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้และหลังการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ โดยใช้รูปแบบการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบสตอรี่ไลน์ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นั่นคือ หลังการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ โดยใช้รูปแบบการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบสตอรี่ไลน์ นักเรียนมีผลการพัฒนาทักษะความเข้าใจภาษาไทยสูงกว่าก่อนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้

2.3 การเปรียบเทียบผลการพัฒนาความเข้าใจภาษาไทยของนักเรียนชั้นปฐมวัยปีที่ 2 โรงเรียนศาลเจ้า (หัวนุกุลวิทยา) ก่อนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้และหลังการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ โดยใช้รูปแบบการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบปกติ

การเปรียบเทียบผลการพัฒนาความเข้าใจภาษาไทยของนักเรียนชั้นปฐมวัยปีที่ 2 โรงเรียนศาลเจ้า (หัวนุกุลวิทยา) ก่อนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้และหลังการจัดประสบการณ์การเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบปกติใช้การวิเคราะห์ด้วยสถิติ t - test แบบ independent ผลการวิเคราะห์ปรากฏดังตารางที่ 4.3

ตารางที่ 4.3 การเปรียบเทียบผลการพัฒนาความเข้าใจภาษาไทยของนักเรียนชั้นปฐมวัยปีที่ 2 โรงเรียนศาลเจ้า (หัวนุกุลวิทยา) ก่อนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้และหลังการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ โดยใช้รูปแบบการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบปกติ

เงื่อนไขเวลา	N	\bar{X}	S.D.	t	p
ก่อนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้	34	14.32	3.21	-4.121*	.000
หลังการจัดประสบการณ์การเรียนรู้	34	16.56	3.25		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.3 แสดงว่าผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบผลการพัฒนาความเข้าใจภาษาไทยของนักเรียนชั้นปฐมวัยปีที่ 2 ก่อนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้และหลังการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ โดยใช้รูปแบบการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบปกติ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นั่นคือ หลังการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ โดยใช้รูปแบบการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบปกตินักเรียนมีผลการพัฒนาความเข้าใจภาษาไทยสูงกว่าก่อนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้

2.4 การเปรียบเทียบผลการพัฒนาความเข้าใจภาษาไทยของนักเรียนชั้นปฐมวัยปีที่ 2 โรงเรียนศาลเจ้า (หัวนุกุลวิทยา) หลังการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ โดยใช้รูปแบบการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบสตอรีไลน์ กับหลังการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ โดยใช้รูปแบบการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบปกติ

การเปรียบเทียบผลการพัฒนาความเข้าใจภาษาไทยของนักเรียนระดับชั้นปฐมวัยปีที่ 2 โรงเรียนศาลเจ้า (หัวนุกุลวิทยา) หลังการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ โดยใช้รูปแบบการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบสตอรีไลน์ กับหลังการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ โดยใช้รูปแบบการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบปกติ ใช้การวิเคราะห์ด้วยสถิติ t - test แบบ Independent ผลการวิเคราะห์ปรากฏดังตารางที่ 4.4

ตารางที่ 4.4 การเปรียบเทียบผลการพัฒนาความเข้าใจภาษาไทยของนักเรียนชั้นปฐมวัยปีที่ 2 หลังการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ โดยใช้รูปแบบการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบสตอรีไลน์กับหลังการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ โดยใช้รูปแบบการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบปกติ

รูปแบบการจัดประสบการณ์การเรียนรู้	N	\bar{X}	S.D.	t	p
การจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบสตอรีไลน์	34	20.76	3.24	.5198*	.000
การจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบปกติ	34	16.56	3.25		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.4 แสดงว่าผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบผลการพัฒนาความเข้าใจภาษาไทยของนักเรียนชั้นปฐมวัยปีที่ 2 หลังการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ โดยใช้รูปแบบการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบสตอรีไลน์กับหลังการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ โดยใช้รูปแบบการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบปกติแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นั่นคือค่าเฉลี่ยของผลการพัฒนาความเข้าใจภาษาไทยของนักเรียนชั้นปฐมวัยปีที่ 2 หลังการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ โดยใช้รูปแบบการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบสตอรีไลน์กับหลังการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ โดยใช้รูปแบบการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบปกติแตกต่างกัน นั่นคือ หลังการจัดประสบการณ์การเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบสตอรีไลน์นักเรียนมีผลการพัฒนาความเข้าใจภาษาไทยสูงกว่าหลังการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบปกติ